

ומוכח שרבי שמעון סובר משום שנשתנה הגוף, מהדיוט לנשיא או מכהן הדיוט לכהן גדול — נשתנה הקרבן! (58) ואילו התנא בכרייתא של מוציא שם רע חולק עליו, וסובר שאין השינוי בגוף משנה את דין חיוב המיתה.

ודוחה הגמרא: אין ראייה מכאן לעניינינו. מה-ב משום שאימור דשמעינן ליה לרבי שמעון דאזיל אחר שעת החטא, ואף בתר שעת הידיעה, ולכן הוא סובר שפטורים לגמרי, כיון שאם נלך לפי שעת החטא — צריכים להביא כשבה, ואם לפי שעת הידיעה — קרבן אחר, לכן אי אפשר לחייבם כלל (59).

אבל לומר שהוא סובר כמו הברייתא ששנה שילא, שקובעים את הדין לפי שינוי הגוף, ונאמר דאזיל רק בתר שעת ידיעה, לאחר שנשתנה גופו, ולא אזיל בתר שעת חטאה כלל, ויהיה חייב הנשיא להביא שעיר, והכהן

הדיוט. לפי שההדיוט מביא כשבה או שעירה לחטאת, ואילו הנשיא מביא שעיר, והכהן הגדול מביא פר.

אם חטאו בהיותם הדיוטות, עד שלא נתמנו, ונתמנו לאחר מכן, אף על פי ש'נשתנה גופם', בשעת מינויים, הרי הן כהדיוטות (57), ומביאין כשבה או שעירה, ולא את קרבנות המיוחדים לנשיא ולכהן הגדול.

רבי שמעון אומר: אם נודע להם שאכלו את החלב עד שלא נתמנו, שאז היו החטא וידיעתו באותו גוף — חייבים הם בקרבן חטאת.

אבל אם חטאו קודם שנתמנו, ונודע להם רק משנתמנו — פטורים הם לגמרי מן הקרבן, משום שהחטא היה קודם שנשתנה, והידיעה היתה לאחר שנשתנה, וחיובו אז הוא בקרבן אחר, שלא התחייב בו בשעה שחטא, ולכן אינו מביא קרבן כלל.

יש לנו להעמיד דין זה בפחות מקרים שנוכל, דהיינו היכא דלא אישתני גופא.

אבל לרב נחמן, דאית ליה דמסברא קאמר דלא אישתני קטלא, ולא בגלל שחידוש הוא, לדידה ליכא לפלוגי בין אישתני דינא לאישתני גופא, הילכך מייתי שפיר דתנאי היא. ועיי"ש עוד שהאריכו.

59. וכתב הרא"ה [מובא בשמ"ק], דודאי דר"ש בתר מעיקרא אזיל, דאם לא כן — לייתי קרבן כדהשתא. אלא דשאני קרבן, דלא חייל חיוביה אלא בחטאה ובידיעה בלבד, ולכן, היכא דאי אפשר ללכת גם בתר חטאה וגם בתר ידיעה — פטור. אבל בההיא דשילא, כיון דחיובה חל כבר בשעה שזינתה, אזלינן בתר מעיקרא. עיי"ש שכתב שכן הוא דעת רש"י.

מיירי הכא אלא בשינוי הגוף אחר העבירה. תוס'.

57. ולהיפך, אם חטאו כשהיו נשיאים, והעבירו מנשיאותם, ואז נודעה להם חטאתם, איתא במשנה התם דחייבין להביא קרבן נשיא. וסוברים רש"י ותוס' דאף בזה חולק ר"ש, וסובר שפטורים. אבל הרמב"ם בפיה"מ סובר שבה ר"ש מודה, כיון שיש דרשה מיוחדת לזה. עיי"ש.

58. הקשו התוס', הרי הכא יש רק שינוי דינא, והיכי מייתי מזה לענין אישתני גופא דלעיל? ותירצו, דצריך לומר דלא מפליג לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרבא דאמר מוציא שם רע חידוש הוא, הילכך פרכינן עליה, כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה סברא, אם כן